UNIVERSITY OF AMSTERDAM

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Foreign investment screening in the European Union

The state of exception in investment law

de Kok, J.

Publication date
2025

Link to publication

Citation for published version (APA):
de Kok, J. (2025). *Foreign investment screening in the European Union: The state of exception in investment law*. [Thesis, fully internal, Universiteit van Amsterdam].

General rights
It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations
If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: https://uba.uva.nl/en/contact, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, P.O. Box 19185, 1000 GD Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (https://dare.uva.nl)

Download date:09 Feb 2026

SUMMARY

Foreign Investment Screening in the European Union: The State of Exception in Investment Law

The institutionalisation of security as a dominant paradigm under the FDI Screening Regulation results in a state of exception in EU investment law. The European framework for foreign investment screening is characterised by a lack of clear screening criteria, a shift from bureaucracy to political decision-making processes, a lack of transparency, and challenges to judicial review. This results in the blurring of law and fact and a subtle shift away from the rule of law. The state of exception in investment law is furthermore characterised by a friend-enemy paradigm and a conflation of security, economic and geopolitical interests. While the public interests pursued by investment screening and related policies are important, it is critical to develop an alternative paradigm for regulating public interests in investment law.

The legal-philosophical theory of the state of exception offers the theoretical framework for the analysis of the FDI Screening Regulation. The state of exception refers to a situation in which the legal order is suspended or modified due to the adoption of exceptional measures or powers, justified by a perceived or actual threat to security or public order. The state of exception is analysed with reference to the theories of Carl Schmitt, Giorgio Agamben, and Achille Mbembe. Schmitt's theory focuses on the constitutional state of exception, in which the sovereign decides on the suspension of the constitution or constitutional rights in times of emergency. Schmitt argued that the sovereign decision on the exception is the ultimate expression of sovereignty, and that the exception cannot be circumscribed by pre-established law. Giorgio Agamben developed Carl Schmitt's theory on the state of exception, expanding it from the suspension of the existing juridical order during a constitutional emergency to a broader critique of emergency measures. Agamben argues that the state of exception has become a dominant paradigm of government, resulting in a blurring of law and fact. Achille Mbembe highlights how the state of exception operates in the paradigm of a society of enmity, in which the other is designated as enemy and threat to security or public order. Mbembe emphasizes the importance of discursive power in shaping the friend-enemy divide. This thesis identifies three key themes of the state of exception: the relationship between the security exception and the rule of law, the friend-enmity paradigm and the relationship between the state of exception and economic interests.

Before analysing the FDI Screening Regulation, the thesis identifies four aspects in which the Treaties play a defining role in investment screening in the EU. First, foreign investment screening operates at the intersection of Union and Member State competences. The Treaties provide a framework in which the EU has exclusive competence under the common commercial policy, the EU and the Member States have shared competence under the fundamental freedoms, and Member States retain sole responsibility for national security. This division of competences is largely responsible for the fragmented nature of investment screening under the FDI Screening Regulation. Second, investment screening is subject to internal market law. The free movement of capital not only prohibits restrictions on capital movements between Member States but also between Member States and third countries. Furthermore, while the freedom of establishment applies only in an intra-EU context, it also protects EU companies that are foreign owned or controlled. Third, the case law of the Court provides for requirements that must be met by the Member States when relying on the public security and public order exception. In particular, the Court has consistently held that any derogation on grounds of public security or public order must be narrowly interpreted and justified by a genuine and sufficiently serious threat affecting one of the fundamental interests of society. Fourth, the Court's case law not only gives important guidance on

specific restrictions, but also on the scope of application and assessment criteria under investment screening mechanisms. The Court specifically requires that investment screening mechanisms must provide for specific, objective, and non-discriminatory criteria to ensure legal certainty and prevent arbitrary or discriminatory application.

Against the backdrop of the liberalisation paradigm under the Treaties, the adoption of the FDI Screening Regulation represents a significant development in EU investment screening law. The FDI Screening Regulation offers the Member States considerable flexibility to determine whether and how to screen foreign direct investments. As a result, there is substantial diversity between the investment screening mechanisms of the Member States. At the time of writing, the Council, European Parliament and Commission have started interinstitutional negotiations on the adoption of a revised Foreign Investment Screening Regulation. The revised Foreign Investment Screening Regulation will amongst others strengthen the EU framework for investment screening by setting out a minimum scope of application of the Member States investment screening mechanisms, streamlining the cooperation mechanism and extending the cooperation mechanism to include investments by EU investors that are ultimately controlled by foreign persons or entities.

Despite the primary responsibility of the Member States, the FDI Screening Regulation has given the Commission in an important role in the development of EU investment screening law and policy. The Commission has, for instance, placed significant pressure on the Member States to adopt screening mechanisms. As a result, since the adoption of the FDI Screening Regulation, all Member States have adopted and strengthened investment screening mechanisms or are in the process of doing so. Under the coordination mechanism, the Commission is responsible for arranging information exchange, placing it in the centre of multi-jurisdictional investment screening procedures. Furthermore, the Commission was given the right to issue opinions to the Member States. The Commission has also adopted various guidance documents and has been responsible for shaping a European investment screening policy and discourse that emphasizes the importance of investment screening in promoting and protecting strategic autonomy and economic security.

The regulation of investment screening in the EU is therefore subject to a legal framework established by the Treaties and the FDI Screening Regulation. The FDI Screening Regulation therefore is not representative of a state of exception as envisaged by Schmitt, which is devoid of law and in which sovereign power has been freed from any legal restraint. However, viewed from Agamben's theory on the state of exception, the institutionalisation of security as a central paradigm of governance of foreign investments under the FDI Screening Regulation is characteristic of the generalisation of the paradigm of security as a normal technique of government. The institutionalisation of security as a paradigm of governance stands in contrast to the liberal paradigm of free investments, as reflected by the objective of the progressive abolition of restrictions on foreign direct investments under the Common Commercial Policy and the basic rule of the free movement of capital and free movement of establishment in the internal market. Under the FDI Screening Regulation and related policies, the security exception has expanded to cover a wide range of economic and geopolitical interests, such as technological competitiveness, technological advancement, ownership over key technologies, the digital and green transitions, price surges, a stable and reliable provision of goods and services, and data security. While the thesis acknowledges the importance of these interests, it highlights the risks that the expanding scope of the security exception in investment law poses to the rule of law.

A defining feature of the FDI Screening Regulation is its open-ended scope of application and indeterminate screening criteria, resulting in a blurring of the boundaries between law and fact that is

characteristic of the state of exception in Agamben's theory. The FDI Screening Regulation notably does not define security and public order and only provides a list of non-exhaustive factors that may, among others, be taken into consideration by the Member States or the Commission. These general factors include effects on critical infrastructures, critical technologies, critical inputs, sensitive information and the media. In its policy instruments, the Commission has endorsed a broad interpretation of security and public order, encompassing equally open-ended concepts of strategic autonomy and economic security. Since the adoption of the FDI Screening Regulation, Member States have prohibited or restricted foreign investments across a wide range of economic sectors, ranging from supermarkets and ports to the manufacturing of tyres and semiconductors. As a result of the open-ended legal framework and the political decision-making process, the boundaries of the security and public order exception are largely determined by politics. This evolution marks a departure from a rule-based, transparent, and predictable legal order grounded in the liberalisation paradigm, towards a security-driven regime defined by broad administrative discretion, vague criteria, and politicised decision-making.

A further manifestation of the state of exception in EU investment law lies in the significant constraints on effective judicial oversight. It is settled case law that the possibility for a Member State to rely on the security or public policy derogations does not prevent judicial review of such measures. However, the broad margin of discretion of the Member States in the area of security and public order results in a significant limitation on the scope of meaningful judicial review. The intensity of judicial review is generally connected to the amount of discretion attributed to the administrative institution. Given the principal role of the executive to protect the security and public order of the State, the executive enjoys a wide margin of discretion and, consequently, the intensity of judicial scrutiny in cases involving restrictive measures taken to protect security tends to be low. The possibility of meaningful judicial redress for investors is further limited due to the important role of state secrets and other confidential information in investment screening procedures.

Investment screening law, policy and decision practice are furthermore shaped by a friend-enemy paradigm that is characteristic to the state of exception, which frames foreign investors as trusted allies or security threats. Concerns regarding Chinese investments played a key role in the adoption and development of the FDI Screening Regulation. Initially, these concerns were predominantly discussed in economic terms. Following the introduction of the FDI Screening Regulation, the official discourse shifted from economic concerns to the security threat posed by Chinese investments. The Russian invasion of Ukraine further consolidated the emergence of strategic autonomy and economic security as strategic focus of the EU. As Chinese investments were placed under greater scrutiny and the EU decoupled from Russia, the EU simultaneously intensified its cooperation with the US in the area of trade and technology. In order to draw the discourse on investment screening outside the realm of the friend-enemy paradigm, the FDI Screening Regulation should be amended to provide for specific, precise and non-discriminatory assessment criteria. Such specificity would contribute to more accountable, transparent and consistent screenings, and decisions that are more amenable to judicial review. Rather than qualifying foreign investments as potential threats to security, foreign investments should be reviewed on the basis of criteria that reflect the combination of security, economic and geopolitical interests pursued by investment screening.

The thesis demonstrates that investment screening pursues a wide range of security, economic and geopolitical interests, resulting in a conflation of economic and security interests that is emblematic of the state of exception. This thesis identifies and explores seven screening criteria that are pursued under the security exception: the critical infrastructure resilience, supply chain resilience, control over critical

technologies, technological competitiveness, the misuse of technology for human rights violations, protection of sensitive data, and freedom and pluralism of the media. Global geopolitical and technological developments call for a reassessment of the basic principles underpinning the European economic order, including the progressive abolition of restrictions on foreign direct investments and the free movement of capital. To resolve the state of exception in EU investment law, the legal framework should be amended through the specification of clear, objective, and non-discriminatory screening criteria that reflect the close relationship between security, economic and geopolitical considerations.

SAMENVATTING

Screening van Buitenlandse Investeringen in de Europese Unie: De Uitzonderingstoestand in het Investeringsrecht

De institutionalisering van veiligheid als dominant paradigma onder de FDI-screeningsverordening resulteert in een uitzonderingstoestand binnen het EU investeringsrecht. Het Europese kader voor de screening van buitenlandse investeringen wordt gekenmerkt door een gebrek aan duidelijke screeningscriteria, een verschuiving van bureaucratie naar politieke besluitvormingsprocessen, een gebrek aan transparantie en uitdagingen voor rechterlijke toetsing. Dit leidt tot het vervagen van de grenzen tussen recht en feit en een subtiele verschuiving weg van de rechtsstaat. De uitzonderingstoestand in het investeringsrecht wordt verder gekenmerkt door een vriend-vijandparadigma en een vermenging van veiligheids-, economische en geopolitieke belangen. Hoewel de publieke belangen die met investeringsscreening en aanverwant beleid worden nagestreefd belangrijk zijn, is het van cruciaal belang een alternatief paradigma te ontwikkelen voor de regulering van publieke belangen in het investeringsrecht.

De rechtsfilosofische theorie van de uitzonderingstoestand biedt het theoretisch kader voor de analyse van de FDI-screeningsverordening. De uitzonderingstoestand verwijst naar een situatie waarin de rechtsorde wordt opgeschort of gewijzigd door het treffen van uitzonderlijke maatregelen of het toekennen van bijzondere bevoegdheden, gerechtvaardigd door een vermeende of daadwerkelijke dreiging voor de veiligheid of openbare orde. De uitzonderingstoestand wordt geanalyseerd aan de hand van de theorieën van Carl Schmitt, Giorgio Agamben en Achille Mbembe. Schmitts theorie richt zich op de constitutionele uitzonderingstoestand, waarin de soeverein beslist over de opschorting van de grondwet of grondrechten in tijden van nood. Schmitt stelde dat de soevereine beslissing over de uitzondering de ultieme uitdrukking van soevereiniteit is, en dat de uitzondering niet door vooraf vastgestelde wetgeving kan worden begrensd. Giorgio Agamben heeft Schmitts theorie verder ontwikkeld door deze uit te breiden van de opschorting van de bestaande rechtsorde tijdens een constitutionele noodtoestand tot een bredere kritiek op noodmaatregelen. Agamben betoogt dat de uitzonderingstoestand een dominant bestuursparadigma is geworden, wat leidt tot het vervagen van de grenzen tussen recht en feit. Achille Mbembe benadrukt hoe de uitzonderingstoestand functioneert binnen het paradigma van een samenleving van vijandschap, waarin de ander wordt aangewezen als vijand en bedreiging voor de veiligheid of openbare orde. Mbembe onderstreept het belang van discursieve macht bij het vormgeven van de vriend-vijandtegenstelling. De thesis identificeert drie kernthema's van de uitzonderingstoestand: de relatie tussen de veiligheidsexceptie en de rechtsstaat, het vriend-vijandparadigma en de relatie tussen de uitzonderingstoestand en economische belangen.

Voorafgaand aan de analyse van de FDI-screeningsverordening identificeert de thesis vier aspecten waarin de Verdragen een bepalende rol spelen bij investeringsscreening in de EU. Ten eerste opereert de screening van buitenlandse investeringen op het snijvlak van Unie- en lidstaatbevoegdheden. De Verdragen bieden een kader waarin de EU exclusieve bevoegdheid heeft onder het gemeenschappelijk handelsbeleid, de EU en de lidstaten gedeelde bevoegdheid hebben onder de fundamentele vrijheden, en de lidstaten uitsluitende verantwoordelijk blijven voor nationale veiligheid. Deze verdeling van bevoegdheden is grotendeels verantwoordelijk voor het gefragmenteerde karakter van investeringsscreening onder de FDI-screeningsverordening. Ten tweede is investeringsscreening onderworpen aan het interne markt recht. Het vrije kapitaalverkeer verbiedt niet alleen beperkingen op kapitaalverkeer tussen lidstaten, maar ook tussen lidstaten en derde landen. Bovendien, hoewel de

vrijheid van vestiging alleen in een intra-EU-context van toepassing is, biedt deze vrijheid ook voor EU ondernemingen die in buitenlandse handen zijn of onder buitenlandse controle staan. Ten derde stelt de rechtspraak van het Hof eisen waaraan lidstaten moeten voldoen wanneer zij zich beroepen op de openbare veiligheid en openbare orde uitzondering. Het Hof heeft in het bijzonder consequent geoordeeld dat elke uitzondering op grond van openbare veiligheid of openbare orde restrictief moet worden uitgelegd en gerechtvaardigd moet worden door een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een van de fundamentele belangen van de samenleving. Ten vierde geeft de rechtspraak van het Hof niet alleen belangrijke aanwijzingen over specifieke beperkingen, maar ook over de reikwijdte en beoordelingscriteria van investeringsscreeningsmechanismen. Het Hof vereist specifiek dat investeringsscreeningsmechanismen moeten voorzien in specifieke, objectieve en niet-discriminerende criteria om rechtszekerheid te waarborgen en willekeurige of discriminerende toepassing te voorkomen.

Tegen de achtergrond van het liberalisatieparadigma onder de Verdragen vertegenwoordigt de vaststelling van de FDI-screeningsverordening een significante ontwikkeling van het EU-investeringsscreeningsrecht. De FDI-screeningsverordening biedt de lidstaten aanzienlijke flexibiliteit om te bepalen of en hoe zij buitenlandse directe investeringen screenen. Dit resulteert in een grote diversiteit tussen de investeringsscreeningsmechanismen van de lidstaten. Ten tijde van schrijven zijn de Raad, het Europees Parlement en de Commissie gestart met interinstitutionele onderhandelingen over de vaststelling van een herziene FDI-screeningsverordening. Deze herziene FDI-screeningsverordening zal het EU-kader voor investeringsscreening onder meer versterken door het vaststellen van een minimum toepassingsbereik nationale screeningsmechanismen, het stroomlijnen van het samenwerkingsmechanisme en uitbreiding van het samenwerkingsmechanisme naar investeringen door EU-investeerders die uiteindelijk onder controle staan van buitenlandse personen of -entiteiten.

Ondanks de primaire verantwoordelijkheid van de lidstaten heeft de FDI-screeningsverordening de Commissie een belangrijke rol gegeven in de ontwikkeling van EU investeringsscreeningsrecht en -beleid. De Commissie heeft bijvoorbeeld aanzienlijke druk uitgeoefend op de lidstaten om screeningsmechanismen in te voeren. Sinds de vaststelling van de FDI-screeningsverordening hebben alle lidstaten investeringsscreeningsmechanismen ingevoerd of versterkt, of zijn zij daarmee bezig. In het coördinatiemechanisme is de Commissie verantwoordelijk voor de informatie-uitwisseling, waarmee zij een centrale rol vervult in multi-jurisdictie investeringsscreeningsprocedures. Daarnaast heeft de Commissie het recht gekregen om adviezen uit te brengen aan de lidstaten. De Commissie heeft ook diverse richtsnoeren vastgesteld en is verantwoordelijk geweest voor het vormgeven van een Europees investeringsscreeningsbeleid en -discours dat het belang van investeringsscreening voor het bevorderen en beschermen van strategische autonomie en economische veiligheid benadrukt.

De regulering van investeringsscreening in de EU is dus onderworpen aan een juridisch kader dat is vastgesteld door de Verdragen en de FDI-screeningsverordening. De FDI-screeningsverordening is daarom niet representatief voor een uitzonderingstoestand zoals voorzien door Schmitt, waarin het recht afwezig is en soevereine macht is losgetrokken van elke juridische beperking. Echter, bezien vanuit Agambens theorie over de uitzonderingstoestand, is de institutionalisering van veiligheid als centraal paradigma van het bestuur van buitenlandse investeringen onder de FDI-screeningsverordening kenmerkend voor de veralgemening van het veiligheidsparadigma als normale bestuurspraktijk. De institutionalisering van veiligheid als bestuursparadigma staat in contrast met het liberale paradigma van vrije investeringen, zoals tot uiting komt in het doel van de geleidelijke afschaffing van beperkingen op buitenlandse directe investeringen onder het gemeenschappelijk handelsbeleid en de basisregel van

het vrije kapitaalverkeer en de vrijheid van vestiging in de interne markt. Onder de FDI-screeningsverordening en aanverwant beleid is de veiligheidsexceptie uitgebreid tot een breed scala aan economische en geopolitieke belangen, zoals technologische concurrentiekracht, technologische vooruitgang, controle over sleuteltechnologieën, de digitale en groene transities, plotselinge prijsstijgingen, een stabiele en betrouwbare voorziening van goederen en diensten, en dataveiligheid. Hoewel de thesis het belang van deze belangen erkent, wijst zij op de risico's die de uitdijende reikwijdte van de veiligheidsexceptie in het investeringsrecht voor de rechtsstaat met zich meebrengt.

Een kenmerkend aspect van de FDI-screeningsverordening is de open reikwijdte en onbepaalde screeningscriteria, wat leidt tot het vervagen van de grenzen tussen recht en feit, zoals kenmerkend is voor de uitzonderingstoestand in Agambens theorie. De FDI-screeningsverordening definieert veiligheid en openbare orde niet en biedt slechts een niet-limitatieve lijst van factoren die onder meer door de lidstaten of de Commissie in overweging kunnen worden genomen. Deze algemene factoren omvatten effecten op kritieke infrastructuur, kritieke technologieën, kritieke inputs, gevoelige informatie en de media. In haar beleidsinstrumenten heeft de Commissie een brede interpretatie van veiligheid en openbare orde onderschreven, die de eveneens open begrippen strategische autonomie en economische veiligheid omvat. Sinds de vaststelling van de FDI-screeningsverordening hebben lidstaten buitenlandse investeringen verboden of beperkt in een breed scala aan economische sectoren, van supermarkten en havens tot de productie van banden en halfgeleiders. Door het open juridische kader en het politieke besluitvormingsproces worden de grenzen veiligheid en openbare orde uitzondering grotendeels door de politiek bepaald. Deze ontwikkeling markeert een breuk met een op regels gebaseerde, transparante en voorspelbare rechtsorde, geworteld in het liberalisatieparadigma, en leidt tot een door veiligheid gedreven regime met ruime bestuurlijke discretie, vage criteria en gepolitiseerde besluitvorming.

Een verdere uiting van de uitzonderingstoestand in het EU-investeringsrecht ligt in de aanzienlijke beperkingen op effectieve rechterlijke toetsing. Het is vaste rechtspraak dat de mogelijkheid voor een lidstaat om zich te beroepen op de uitzonderingen van veiligheid of openbare orde rechterlijke toetsing van dergelijke maatregelen niet uitsluit. De ruime beoordelingsvrijheid van de lidstaten op het gebied van veiligheid en openbare orde leidt echter tot een wezenlijke beperking van de reikwijdte van betekenisvolle rechterlijke toetsing. De intensiteit van rechterlijke toetsing is doorgaans gerelateerd aan de mate van discretionaire bevoegdheid van het bestuursorgaan. Gezien de centrale rol van de uitvoerende macht bij de bescherming van de veiligheid en openbare orde van de staat, geniet de uitvoerende macht een ruime beoordelingsvrijheid en is de intensiteit van rechterlijke toetsing in zaken die betrekking hebben op beperkende maatregelen ter bescherming van de veiligheid daarom doorgaans beperkt. De mogelijkheid van effectieve rechterlijke bescherming voor investeerders wordt verder beperkt door de belangrijke rol van staatsgeheimen en andere vertrouwelijke informatie in investeringsscreeningsprocedures.

Investeringsscreeningsrecht, -beleid en -besluitvorming worden bovendien gevormd door een vriend-vijandparadigma dat kenmerkend is voor de uitzonderingstoestand, waarbij buitenlandse investeerders worden gepositioneerd als vertrouwde bondgenoten of veiligheidsdreigingen. Zorgen over Chinese investeringen speelden een sleutelrol bij de totstandkoming en ontwikkeling van de FDI-screeningsverordening. Aanvankelijk werden deze zorgen vooral in economische termen besproken. Na de invoering van de FDI-screeningsverordening verschoof het officiële discours van economische zorgen naar de veiligheidsdreiging van Chinese investeringen. De Russische invasie van Oekraïne heeft de opkomst van strategische autonomie en economische veiligheid als strategische focus van de EU verder versterkt. Terwijl Chinese investeringen strenger werden getoetst en de EU zich losmaakte van

Rusland, intensiveerde de EU tegelijkertijd de samenwerking met de VS op het gebied van handel en technologie. Om het discours over investeringsscreening buiten het vriend-vijandparadigma te plaatsen, zou de FDI-screeningsverordening moeten worden aangepast door te voorzien in specifieke, precieze en niet-discriminerende beoordelingscriteria. Dergelijke specificiteit zou bijdragen aan meer verantwoorde, transparante, niet-discriminerende en consistente screenings en besluiten die beter toetsbaar zijn door de rechter. In plaats van buitenlandse investeringen te kwalificeren als een potentiële bedreiging voor de veiligheid, dienen buitenlandse investeringen te worden beoordeeld op basis van criteria die de samenhang weerspiegelen tussen de veiligheids-, economische en geopolitieke belangen die met investeringsscreening worden nagestreefd.

De thesis toont aan dat investeringsscreening een breed scala aan veiligheids-, economische en geopolitieke belangen nastreeft, wat leidt tot een vervaging van economische en veiligheidsbelangen die kenmerkend is voor de uitzonderingstoestand. Deze thesis identificeert en verkent zeven screeningscriteria die onder de veiligheidsexceptie worden nagestreefd: de weerbaarheid van kritieke infrastructuur, weerbaarheid van toeleveringsketens, controle over kritieke technologieën, technologische concurrentiekracht, misbruik van technologie voor mensenrechtenschendingen, bescherming van gevoelige data, en vrijheid en pluralisme van de media. Mondiale geopolitieke en technologische ontwikkelingen geven aanleiding tot een heroverweging van de kernbeginselen van de Europese economische orde, waaronder de geleidelijke afschaffing van beperkingen op buitenlandse directe investeringen en het vrije verkeer van kapitaal. Om de uitzonderingstoestand in het EU-investeringsrecht te doorbreken, zou het juridische kader moeten worden aangepast door het vaststellen van duidelijke, objectieve en niet-discriminerende screeningscriteria, die recht doen aan de nauwe samenhang tussen veiligheids-, economische en geopolitieke belangen.

ACKNOWLEDGEMENTS

This thesis would not have reached its final form without the support, encouragement and feedback of many along the way.

I am especially grateful to Christina Eckes and Geraldo Vidigal for their supervision. Your support and suggestions were instrumental in fostering a more legal-philosophical approach. Thank you for the time and effort you dedicated to this project and for welcoming me into the academic community at the University of Amsterdam.

I would like to thank all those within the investment screening law and international economic law community for the opportunities to present parts of this research at conferences and in publications, and for the many insightful conversations that have shaped my thinking along the way. These exchanges played an important role in testing arguments and shaping my approach. I owe particular thanks to Julien Chaisse, Steffen Hindelang, Bas de Jong, Bálint Kovács, Bryan Mercurio, Thomas Papadopoulos, Jens Hillebrand Pohl, Stephan Schill, Dini Sejko, Marc Veenbrink, Janosch Wiesenthal and Wolf Zwartkruis. I would also like to express my heartfelt gratitude to Hans Vedder for supporting my academic endeavours over the years, in Groningen and beyond.

I am also deeply grateful to my current and former colleagues at Allen Overy Shearman Sterling LLP (formerly Allen & Overy LLP) for their support throughout this process. In particular, I thank Kees Schillemans, Pieter Huizing, Peter Eijsvoogel, Yvo de Vries and Tjarda van der Vijver for encouraging and facilitating my academic ambitions.

I would like to express my gratitude as well to my parents, family and friends who have supported me throughout this project. Special thanks go to Tim Maguire. Thank you for your thoughtful comments and the many conversations that have helped refine this project.

Finally, completing this project alongside my work would not have been possible without the unwavering love and support of my fiancée, *mijn steun en toeverlaat*, 我的知己, Ruowen.